

116

«Dobro jutro, Glas! Pripeljali smo našega najvišjega gospoda. Kako gre poveljniku?»

«Wilfriedu je bolje. Trganje ga je minilo. Bal sem se že zanj. A zdaj se ga je lotila bronhitis. Pa ne loži.»

Glass je bil namreč zdravnik, študiral je medicino na univerzah v Montpellierju, v Parizu in v Berlinu.

«Ali pride sem?» vpraša Durbox.

«Da. In Krieg tudi.»

«Torej je vse pripravljeno?»

«Jel!»

Glass malo pomislil, potem pa vpraša s tihim, negotovim glasom:

«Ali najvišji gospod vidi?»

V navadnem jeziku bi se to reklo: Ali čita Glô v tem trenutku naše misli?

«Ne!» odgovori hitro Durbox. «Znano mi je, da si hoče odpočeti možgane. Čul sem ga, ko je to dejal svoji materi. Rad bi si namreč ohranil svežost misli za oni veliki dan.»

«10. junij še vedno?» vpraša Glas.

«Menim, da.»

«In... je kaj žensk na krovu?»

«Ne!» odvrne Durbox.

«Oh, slabo je to!... Wilfried, Krieg in jaz smo z gotovostjo pričakovali... Eskimovke se nam že kar gabijo! Bedaste, zopne ženske...»

Durbox prasne v smeh in potolče bratrance po plečih — kajti Wilfried, Krieg, Glas in Durbox so bili sinovi štirih sester — rekoče:

«O, hotel sem te le malo razjeziti, dobri moj Glas! Vse ženske s Schwaltrocka so namreč v podmornici... In moje mnenje je, da vsaj po desetem juniju najvišjemu gospodu ne bo treba

več vivisecirati... In tako si boste... si bomo med ženskami lahko izbrali, kolikor bomo hoteli, in upam, da boljše, kakor so te vaše oljnatokožne Eskimovke...»

«Bei Gott!» krične Glas, «tudi jaz pričakujem kaj boljšega!»

Tačaj se začuje korak na aluminijastih tleh in obris človeka se prikaže v odprtini vrat.

Oba umolkne, se ozreta, se strumno vzravpata in pozdravita po vojaško.

Bil je Wilfried, poveljnik «Tečaj», ki je prihajal v velikimi koraki v spremstvu Kriega, načelnika elektrotehničnega oddeljenja.

Ko stopijo v podmornico, se Krieg pridruži Glassu, poveljniku trdnjavske posadke, in Durboxu, kapitanu Kaiser-Gotta, Wilfried pa izgine skozi železna vrata, ki se za njim avtomatično zapro.

V.

Na rtiču Flora

Medtem je pod poveljstvom Jacquesa Saincera odpelala podmornica Oberalles iz havreškega pristanišča, in sicer rano v jutro 31. maja. Na njej so se nahajali Laurence Pailli in Grisyl, profesor Lourmel z Rupertom VI., osem pilotov in mehanikov aeroplanov R.-C.-1 in R.-C.-2 (aparata sama sta bila demontirana in razstavljena ter varno shranjena v spodnjih prostorih podmornice), in moštvo dvanajstih francoskih in angleških mornarjev. Z letalom R.-C.-3 in R.-C.-4 pa so odleteli Jean de Sainclair, Girard in drugi njuni pomočniki proti severu, proti

rtiču Flora, ki leži na Frano-Jožefovi deželi.

31. maji Pet dni po prihodu Kaiser-Gotta na severni tečaj.

Jacques Saincer je bil dejal:

«Od Havra do Spitzbergov ne bom izgubil več časa kakor ga je Kaiser-Gott iz Gdanska do Spitzbergov.»

Rupert VI. jim je namreč, ko je bil uspavan, med drugim izdal tudi imo druge podmornice, ki so je imeli War-tecki.

In Jacques Saincer je govoril dalje:

«Rtič Flora ali pa Spitzbergi — skoraj ista razdalja od Havra. V tem letnem času se rado dogaja, da je južni del Frano-Jožefove dežele, kjer leži rtič Flora, prost vsakega ledu. Niš me torej ne bo oviralo, in v dveh do treh dneh sem iz Havra na Flori.»

«Če je Luciferju še vse gladko,» je pristavil Nyctalope, «potem je že najmanj pet dni na tečaju. In ko se na rtiču Flora snidemo, bosta minila zopet najmanj en do dva dneva. Torej skupaj sedem dni! Koliko dela bo Lucifer med tem izvršil!...»

Oberallesa res ni zadela nobena nezgoda in tako je podmornica dospela na rtič Flora le štiriindvajset ur kesneje kakor Sainclair s svojimi spremeljvalci.

Nyctalope, ki je želel imeti v podmornici shranjena dva aeroplana z osmimi letalci je bil silno previden in dalekoviden: v slučaju namreč, da bi se letalu R.-C.-3 ali R.-C.-4 ali celo obema pripetila kaka nesreča, sta mu ostala še vedno aeroplana R.-C.-1 in R.-C.-2, varno spravljena na podmornici, na razpolago. Stalo bi ga je kakor dve uri časa, da bi ju zopet zložil in sestavil, potem pa bi nič več ne oviralo drznega Nyctalopovega načrta, ki si je zasnoval po razkritjih Ruperta

VI., ki jim je izdal vse, kar je vedel o Polarnem otoku, o utrdbi War-teck, o podmorski postaji, ki si je napravil Lucifer v bližini tečaja — le o nekaterih stvareh se je moral Sainclair še pomniti z Angleži, bivajočimi na rtiču Flora.

2. junija popoldne se je vršilo posvetovanje, ki so se ga udeležili Sainclair, sir Patrick Swire, poveljnik Elm-woodske postaje, in osem njegovih glavnih sodelavcev.

Mislite si lahko, kako zaprepaščenje je zavladalo med Angleži, ko so čuli, da se na severnem tečaju nahaja bazaltni otočič sredi ledu in snega, da so si na tem otočiču ljudje sezidali bivališča, delavnice, skladišča, da so si zgradili v ledu električno železnico, da so si gredili progo z električnimi izžarj-valnimi pripravami, da so si izgradili podmorsko luko, ki je bila dostopna podmornicam iz gorkih morij, in sicer pod ledom, pod debelimi ledenimi ploščami, kjer se je nahajal kanal, ki ga je elektrika neprostoano vzdrževala v tako visoki temperaturi, da voda ni zmrznila!...

Angleži niso verjeli svojim ušesom.

A kaj šele, ko jim je Nyctalope govoril o posameznih fazah svojega boja proti Luciferju, ki se je vršil v Franciji, potem v Črnem morju in končno na Bermudih... »

Ce bi ne vedeli, da je človek, ki jim to govori, sloviti Nyctalope, in če bi kapetan Girard in Pilou in Corsat ne potrdili brezpogojne istinitosti Sain-clairovih besedi, in če bi Sainclair ne omenil podmornice Oberalles, po-sestrime Luciferjevega Kaiser-Gotta, ki mora že jutri dospeti na Floro s slavnim profesorjem Lourmelom, z Rupertom VI., Grottenmeistrom na Bermudih, z Grisylom in Laurencem

Luciferju, ki se je vršil v Franciji, potem v Črnem morju in končno na Bermudih... »

«No, in kaj nameravate sedaj?»

«To — to pa je načrt, ki vam ga bom pojasnil in vas bom prosil, da ga boste i vi preštudirali, takrat, ko dospete sem Oberalles z gospodom Lourmelom in Rupertom VI.»

«Dobro! A jutri je že 3. junija... meni sir Patrick.»

«Ostalo vam bo le še šest, sedem dni časa,» pripomni malce nalvno gospod Elias Carter, geograf angleške ekspedicije.

«Zračne črte smo oddaljeni... »

«Tisoč sto in dvaintrideset kilometrov,» odgovori Sainclairu geograf.

«In Oberalles bo oddaljen kakih osemsto morskih milj od podmorske postaje War-teckov... Tri dni... v tem času moram ali zmagati ali pa umreti, kajti živ ne prenesem sramote, ki bo zadela človeštvo, če Lucifer zmaga.»

(Dalje priložnja!)

Pozor, industrijci!

Prodajam električno centrlo, zvezano s parno žago, in sicer popolnoma novo **Lansicokovo** 95 PS, z novo sesaljško in čistilcem vode, vse novo jermenje, popolnoma novo venecijanko, okrožno žago (cirkularko), polnizjemenik ter delavnico z vsem potrebnim orodjem.

Ker se nahaja to podjetje samo pet minut oddaljeno od postaje, je primerno za vsako industrijsko svrbo ter obsega dovolj prostora za razširjenje istega. — Interesenti naj prašajo pri posestniku **Ludoviku Kuhariču v Ormcžu**.

IVAN ZAKOTNIK LJUBLJANA

Dunajska cesta št. 46
 Telefon št. 379 mestni tesarski mojster Telefon št. 379

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, ostrejšja za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike; stropi, razna tla, stopnice, ledenice, paviljoni, verande, lesene ograje L. t. d.

Gradnja lesenih mostov, jezov in mlinov.

Parna žaga. Tovarna furnirja.

Popolna razprodaja

damskih klobukov, slamnikov, nakita, baržuna, svile, trakov, ovetk, pajčolan in modistovskega blaga po tvorniških cenah.

MINKA HORVAT, modistinja
 Ljubljana, Stari trg št. 21. 266

Brez vsakega drugega obvestila.

Potrti v neizmerni boli naznanjamo vsem prijateljem in znancem prebridko vest, da je nehalo biti zlato srce našega preljubega moža, odnosno očeta, sina, brata, svaka in strica, gospoda

JANKA VAJDE

pristava direktije državnih železnic v Ljubljani

ki je po dolgem trpljenju preminul dne 10. t. m. v 43. letu svoje dobe.

Pogreb predragega pokojnika bo v torek dne 12. t. m. ob 4. uri popoldne iz splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu. Priporočamo ga v blag spomin.

V Ljubljani, dne 11. februarja 1924.

Mirka Vajda, roj. Malgaj Zlatka, Dušan, Zdenka
 soproga. otroci.

Vsi ostali sorodniki.

648

Sokolsko društvo v Šiški naznanja tužno vest, da je nenadoma preminul

brat Peter Porenta

dolgoletni član, telovadec in odbornik

danes, dne 10. februarja t., v 54. letu svoje starosti.

Pogreb nepozabnega brata bo v torek, dne 12. februarja ob treh popoldne iz hiše žalosti, na Celovski cesti št. 76, na pokopališču v Št. Vid.

Vrljemu bratu in poštvovalnemu Sokolu ohranimo blag spomin.

V Šiški, dne 10. februarja 1924. 649

Sokolsko društvo v Šiški.

Tovarna

v Bedekovcni, Hrv. Zagorje, išče dva dobra strojna ključavnica-samca.

Pisane ponudbe brez ispričeval je poslati na tovarno.

J. BRAJER LJUBLJANA

Turjaški trg (Breg) 1.

Istotam se izdelujejo tudi vse vrste drugih obuvaj, od najpreprostejših do najfinišje izdelave.

Cene solidne! Posrežba točna!

Bukovo oglje

soho, dobre kvalitete, vilano, za eksport zmehčno blešo, kupuje vedno 565

Guerrino Marcon, Trst,
 Via San Anastasio 10.

Obvezne oferte z najnižjo ceno franko Postojna naj se pošlje na gorenji naslov ali pa na Glav. Marcon, Straža (Dolenjsko).

V Tiskovni zadrugi se dobi knjiga **Hči papeža** Lukrecija Borgia, hči papeža Aleksandra IV. — Velja Din 30. po pošti Din 2 več

Viktorja Morota

upravnega svetnika zavarovalne družbe „Jugoslavija“ itd.

po dolgi mučni bolezn, previdenega s svetotajstvi za umirajoče, danes ob 1/2. uri popoldne poklical k Sebi v večnost.

Pogreb nepozabnega rajnika se bo vršil v torek, dne 12. februarja t. l. ob 1/4. uri po svečanem blago-lovljenju iz hiše žalosti, Kolodvorska ulica št. 23, na pokopališču pri Sv. Kristolu.

Svete maše za dušo pokojnika so bodo darovale v cerkvi Marijinega Oznanjenja dne 15. februarja ob 9. uri dopoldne in v drugih cerkvah.

Prosi se za tibo sožalje.

V Ljubljani, dne 10. februarja 1924. 630

Posebna obvestila se ne razpošiljajo.

Viktor Moro

dne 10. februarja preminul. Pogreb se vrši v torek, dne 12. februarja ob pol 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Kolo-dvorska ulica št. 23, na pokopališču pri Sv. Kristofu.

Blagopokojniku ohranimo časten in trajen spomin.

LJUBLJANA, dne 11. februarja 1924.